

عنوان مقاله:

سند تحول بنیادین نظام آموزش و پرورش ایران و عدالت آموزشی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ایده های کاربردی در علوم تربیتی، روانشناسی و مطالعات فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نادیا حاتمی - کارمند آموزش و پرورش مسجدسلیمان

مهتاب عیدیوندی - کارمند آموزش و پرورش مسجدسلیمان

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش، بررسی امکان و یا امتناع تحقق عدالت آموزشی در سند تحول بنیادین نظام آموزش و پرورش ایران است. برای دستیابی به این هدف از روش تحلیلی و انتقادی بهره گرفته شد. بنابراین، با نظر به رویکردهای عدالت آموزشی (آرمان گرا، لیبرالیستی، مارکسیستی، فمینیستی و نژادی، پسامدرن و وجودی) سند تحول بنیادین نظام آموزشی ایران مورد نقد و بررسی قرار گرفت. یافته های حاصل از این پژوهش حاکی از آن است که سند تحول بنیادین نظام آموزش و پرورش بر بنیاد رویکرد آرمان گرا و بر اساس آمیزه ای از خوانش ایدئولوژیک از دین تدوین شده است. از این رو، به نظر می رسد که سند در تحقق عدالت آموزش دارای چالش هایی است. این چالش ها از یک سو به ماهیت رویکرد آرمان گرایی و از سوی دیگر، به نگاه محدود ایدئولوژیک به عدالت بر می گردد. به نظر می رسد تحقق عدالت آموزشی نیازمند رویکردی معنوی و تکرگرا به انسان و جامعه است. درون مایه های چنین رویکردی را در درون سنت فکری و عرفانی اسلامی می توان بازیافت.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1638563>

